

føre Udbyttebestatningen, og som de væsentligste Grunde derfor blev anført:

at Udbyttebestatningen vilde beskytte de smaa Brænderier i deres Konkurrence med de store og

at den vilde gjøre Spiritustilvirkningen til en Landboindustri til Gavn for Agerbruget.

Intet af disse Motiver har vist sig rigtigt; men har man fra Statens Side i mere end 15 Aar virket for at støtte de smaa Brænderier i Konkurrencen med de store, saa kan det næppe være rigtigt, 2—3 Aar efter at man opnaaede den forønskede Bestatning, at fremkomme med en Lov, der tilfigter at indskrænke Brændevinsforbruget til det Halve og derved fornemmelig bortrydde de smaa Brænderier uden derfor at yde dem en Erstatning.

Ikke mindre paafaldende er det, at man saa kort efter, at Udbyttebestatningen har givet Landmændene Velighed til at gjøre Spiritustilvirkningen til en Landboindustri, vil give en Lov, der gjør det nødvendigt at nedlægge Brænderier i stort Omfang uden samtidig at yde Erstatning til dem, som derved lide Tab. Det synes heller ikke billigt, at Ulemperne og Tabene ved Gjennemførelsen af Foranstaltninger, der tilfigte et Gode for hele Befolkningen, skulle bæres af en enkelt lille Klasse Næringsbrugere.

Det heromhandlede Lovforslag vil ved sin pludselige og voldsomme Indgriben i Brændevinsnæringen utvivlsomt medføre betydelige Tab for Alle, ja endog Ruin for Mange, af dem, der drive denne Næring.

Det forekommer derfor Mindretallet billigt, at der ydes de Paagældende en Erstatning; men det har ikke paa dette Omraade fundet fornøden Tilslutning i Udvalget til ved 2den Behandling at stille noget bestemt Forslag.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal Udvalget gaa over til at omtale de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, til hvilke det eller flere eller færre af dets enkelte Medlemmer have fundet sig foranlediget til at stille Endringsforslag.

Til § 1.

Da Ordet Brygger forekommer paa forskjellige Steder i Loven, iffr. § 6 4de Stk., § 8 2det Stk., m fl., har Udvalget anset det for rigtigst ved Indskydelse af Ordet Brygger i 1ste Linie at tilkjendegive, at derved betegnes Enhver, som for egen Regning driver et Bryggeri, være sig som Eier eller Bruger.

Da Ølbryggerne bør føre deres Handelsbøger overensstemmende med de til enhver Tid gjældende Regler for Førelsen, altsaa, hvis det Rigsdagen forelagte nye Forslag gennemføres, overensstemmende dermed, bør formentlig Ordene i første Stykke „efter Fdg. 1ste Juni 1832 § 1“ udgaa.

Til § 2.

For Tydeligheds Skyld mener Udvalget, at det udtrykkelig bør siges, at det kun er det i Salgsbryggerier tilvirkede Øl, hvoraf Afgift skal bæres, og foreslaar derfor i første Linie efter Ordene: „i Landet“ indstuds: „i Salgsbryggerier“. Naar dernæst Paragraphen udtaler, at overgjæret Øl af et Alkoholinhold af 2½ Vægtprocent eller derover er skattepligtigt og fastkætter Tidspunktet for Procentens Ansættelse til efter Hovedgjæringens Tilendebringelse, da har Udvalget dog, under Hensyn til de Lovforslaget ledsagende Oplysninger om det overgjærede Øls Alkoholprocenter, for ikke at hindre Bryggeriernes vante Driftsmaade, ment at kunne foreslaa Vægtprocenten af Alkohol forhøiet til 3 pCt. og derhos, da Procenten efter Sigende kan forøges noget ved Ølets Henliggen i Bryggeriet efter Hovedgjæringens Tilendebringelse, anset det for rigtigt, at det siges udtrykkelig i Loven, at det er den Procent, som det havde i det Dieblit, det udleveres fra Bryggeriet, som er afgjørende for Ølets Skattepligt eller Skattefrihed.

For at hindre den mulige Virkning af Skattepaalæget, at der fremtidig brygges Øl, som ved Udlevering fra Bryggeriet har en uforholdsmæssig høj Procent Alkohol og